JESÚS HI ERA

Per pregaria.cat el dg., 30/11/2014 - 09:00

Després d'una breu encaixada de mans vaig entendre que avui l'Adrià tenia una cosa important per dir-me, i al més aviat possible.

És un noi transparent, manifesta massa el que li passa. Em mira i noto que els seus ulls estan una mica emocionats.

Dissimulo, com si res, encara que interiorment s'encén l'intermitent. Toc d'alerta!

-Jesús hi era. No deia res, però hi era.
-Què vols dir, Adrià?

Com cada dijous ell va a visitar un home gran que passa moltes hores sol a casa seva. L'Adrià l'ajuda a l'hora de dinar.

Cada dia hi va un voluntari. Al vespre hi va una empleada que hi està tota la nit, i el deixa havent esmorzat. L'home es diu Francesc, abans li deien Francisco, abans Paco i de nen sembla que li deien Paquito. Passa moltes hores sol. L'Adrià, que estudia segon de batxillerat, hi va els dijous i l'ajuda a menjar.

-Avui quan li donava de menjar Jesús hi era.
-Què vols dir? Que l'has vist?

L'Adrià fins fa uns mesos no creia en res.

No es feia les preguntes essencials de la vida. Senzillament anava vivint, i omplia el seu temps al millor que podia.

Va tenir una conversió gràcies a un amic, que sempre estava content, i parlant, parlant... li va dir que llegia l'Evangeli i que algunes vegades anava a una església... etc.

Un dia varen decidir de sortir a caminar i l'Adrià va quedar profundament impactat pel seu amic. Aquella nit va pregar a Jesús demanant la fe... i quan menys ho esperava creia sense saber com.

-No, no l'he vist. Però... hi era. Pensaràs que estic boig!... Hi era.
-On era? Dins teu, que feies aquella ajuda?

L'Adrià va entendre ràpidament que la fe no la podia guardar, que havia d'actuar.

Va entrar a un grup que es preparava per a la confirmació; cada nit llegia un fragment de l'Evangeli.

A cops s'emocionava. I va començar a actuar com a voluntari d'un esplai de la parròquia i el dijous venia a servir aquell home gran.

Tot formava part d'un "pack" que l'anava transformant per dintre.

-No, Jesús hi era, no dins meu, sinó en aquell home. No el vaig veure, no el vaig sentir... però vaig tenir la intuïció clara i evident que hi era, allà, en aquella vida humana que s'anava degradant.

No em preguntis res més.

Hi era, sí, Ell mateix. (Jesús Renau sj.)